

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Søg Search

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Podcasts »](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Underholdende, overfladisk magi – Pasi Ilmari Jääskeläinen DEN SKINBARLIGE SANDHED OM LUMIKKOS LITTERÆRE SELSKAB

Af

[Magnus Friis](#)

– 18. juni 2018 Arkiveret i: [Anmeldelser](#), [Fortællinger](#), [Højdepunkter](#), [Skønlitteratur](#)

På trods af stor idérigdom og en medrivende fortælling, snubler Jääskeläinens roman over sin egen opfindsomhed, længe inden den når at blive så god, som man ville ønske den var.

Citat

– Jeg medgiver, at der sommetider er en kraftig smag af jagt over indsamlingen af materiale, sagde han. – Selv den bedste kok kan ikke tilberede en kyllingegryde af sine egne fødder. Ingens liv indeholder særligt mange ingredienser, ikke mere end der er kød på en spurv. Et gennemsnitsmenneske kan højst frembringe et par korte noveller. Og af mange, der har stor tiltro til sig selv, opstår der ikke mere end et par anekdoter.

En klynkende lyd undslap journalisten. Forfatter Talvimaa klappede ham på armen, smilede hjerteligt og fortsatte: – ja, det er sørgeligt. I hvert fald er ens egne erfaringer ikke nok, hvis man har tænkt sig at skrive lidt mere end det. Allerede ved den tredje historie må man smide et par hundrede gram af en andens liv ned i det.

Hvis man nogensinde har drømt om selv at skrive en bog (og hånden på hjertet: Hvem blandt os læsere har ikke det?), så går DEN SKINBARLIGE SANDHED OM LUMIKKOS LITTERÆRE SELSKAB direkte i blodet. Vi bliver inviteret ind i inderkredsen blandt bogens ni berømte forfattere, som sammen med Laura Lumikko udgør titlens litterære selskab. Det vækker uvægerligt en voyeuristisk kriblen at læse med, når de snakker om inspirationskilder og skrivemetoder, og det er svært ikke at lade sig forføre af historierne om, hvordan karismatiske og mystiske Lumikko underviser de unge forfatterspirer i at høste både eget og andres liv for råmateriale.

Lumikkos undervisning handler om at træne forfatterne i at befinde sig i en 3. persons distance til eget og andres liv, fordi de derfra køligt og beregnende kan plukke erfaringer til egne tekster. Mere end et håndværk fornemmer man, at det for forfatterne bliver en tilgang til hele livet. Langsomt kommer vi, sammen med bogens hovedperson Ella Milana, dog også på sporet af selskabets mere fordækte forfatterhemmeligheder. Det vibrerende spørgsmål, der også leverer bogens understrøm af uhygge, er om livet virkelig kan leves i 3. person, og hvilke konsekvenser det i så fald vil have? Det er et spørgsmål med masser af både etisk, socialt og æstetisk gods, der sagtens kan bære et plot på dets skuldre.

Det litterære selskab er under Lumikkos ledelse lige dele dragende og urovækkende, og med forfattere i midten af plottet har bogen en helt naturlig anledning til at diskutere alle de ideer, man kan mærke Jääskeläinen flyder over af. Når bogen er bedst, fletter ideerne sig fantastisk, naturligt og underholdende ind i universet. Som når bøgerne er inficeret med en smitsom bogpest, hvis plot langsomt omskrives, og som en af de ni forfattere derfor febrilsk opsøger og brænder. Eller Ellas refleksioner om minders flygtige karakter, der elegant kolliderer med, og slår store sprækker i, den lille bys etablerede sandheder. Sprækker, som universets magi og mytologiske væsner efterfølgende stortrives i.

Lyd og E-bøger på mobilen

Få ubegrænset adgang til de bedste lyd- og e-bøger på din mobil. Prøv gratis i 14 dage.

Storytel

Fakta

- Forfatter: Pasi Ilmari Jääskeläinen
- Titel: DEN SKINBARLIGE SANDHED OM LUMIKKOS LITTERÆRE SELSKAB
- Originaltitel: Lumikko ja yhdeksän muuta
- Oversat af: Siri Nordborg Møller
- Sider: 338
- Pris: 300
- Forlag: Jensen & Dalgaard
- ISBN: 9788771512991

[Køb hos Plusbog.dk](#)

Billeder

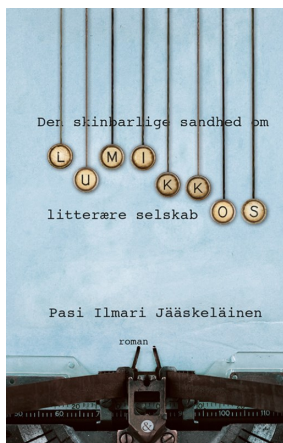
Desværre føles både plot og personer alt for ofte karikerede, dialogerne bliver kun sjældent rigtig levende, og det får det sindrige univers til at føles mere som kulisse end som et levende sted. Bogens karakterer kommer ufrivilligt til at virke som forfatterens talerør, og det maveplasker mange af de ellers potentielt spændende samtaler og refleksioner, som bogen er spækket med. Personernes lomme-filosofiske grublerier fungerer fint, når de også udtrykker personens karakter. De bliver langt mindre interessante, når man fornemmer, at det er Jääskeläinen egne grublerier man er vidne til.

Den skinbarlige sandhed om Lumikkos litterære selskab låner kærligt drillende fra et væld af genrer og verdener. Bogens univers er konstrueret med tydelig reference til Tove Janson og Mumidalen, og derudover mixer bogen lystigt børnebogsuniverset med greb fra krimier, magisk realisme og film og tv – her er lige dele David Lynch og Joss Whedon. Eksempelvis i form af den karismatiske, forsvundne kultlederfigur der måske, måske ikke, har rent mel i posen; det hemmelige selskabs begravede hemmeligheder der langsomt optrevles; eller en magisk realisme der gennem hele bogen (bogstaveligt talt?) spøger i krogene, men som aldrig helt bekender kulør.

Trods karakterernes tendens til talerør, sluger jeg det meste råt, for Jääskeläinen skriver både med flair og et forførende glimt i øjet. Men ved endt læsning sad jeg med en flad fornemmelse af, at universet aldrig rigtig troede på sig selv. Jääskeläinen bytter noget troværdighed og indlevelse for en metalitterær kækhed, men den byttehandel er ikke ubetinget til bogens fordel. Bogen placerer sig mellem to stole, hvor den hverken tager sig selv helt seriøst, men heller aldrig får brugt sin begyndende selvbevidsthed til noget spændende.

Selvom bogen er fyldt med litteratur og forfattere, virker det aldrig som om den for alvor har noget litterært på sinde. Med Dostojevskij nævnt på første side og et gennemgående tema om det skrivende Jags' plads i verden, ville jeg virkelig ønske, at bogen havde vovet mere. I virkeligheden har DEN SKINBARLIGE SANDHED mere tilfælles med en ambitiøs krimi eller et litterært afsnit af Buffy the Vampire Slayer end med Dostojevskij. Det behøver jo ikke i egen ret være en negativ ting, men når nu Jääskeläinen alligevel har gang i en opsprætning af forfattersindet, så synes jeg altså det er ærgerligt, at han prioriterer underholdningsværdi over dybde.

Sat på spidsen er min måske lidt gammelsure indvending, at bogen, udover dens åbenlyse fryd over egen idérigdom, ikke lader til at have frygteligt meget på sinde. Bogens fryd smitter, og man er revet med så længe det varer. Bagefter er der bare ikke meget, der bliver hængende i hverken hoved eller krop.

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

♫

Synes godt om

3 personer synes godt om dette. Opret en profil for at se, hvad dine venner synes godt om.

Nyeste anmeldelser i kategorierne [Fortællinger](#).

- [Ligner jeg ikke lidt en rullepølse? – Lone Hørslev EN ORDENTLIG MUNDFULD](#) · 30-08-2017
- [Det rabler – César Aira VARAMO og LITTERATURKONFERENCEN](#) · 26-11-2016
- [Frygt og lede i Eventyrland – Leonora Carrington DEN OVALE DAME OG ANDRE FORTÆLLINGER](#) · 28-06-2016
- [Punktumløs og uden mage – Jon Fosse OLAVS DRØMME](#) · 11-11-2015
- [Skarp satire og skønne rytmer – Virginia Woolf: KEW GARDENS](#) · 10-11-2015

Læs også

- [Vi er natdyr – Mette Zingenberg MIN LILLE HORROR](#) · 01-12-2016
- [Tilfældets store magt – Daniel Kehlmann F](#) · 31-10-2014
- [De oversete oversættere](#) · 19-08-2010
- [Inger Kristensen, NAIV. SUPER.s forfatter](#) · 19-11-2008
- [Bibliofile mareridt i Borgesland – Zoran Zivkovic BIBLIOTEKET](#) · 18-01-2007

Tags: [finsk](#), [magisk realisme](#), [oversættelse](#), [Pasi Ilmari Jääskeläinen](#)

Om Magnus Friis

Magnus Friis er født 2. januar 1990, og er derfor, med undtagelse af 1. januar, altid præcis ti år ældre end vores nuværende årtusinde. Han er uddannet cand.mag og både læser og anmelder bøger primært gennem velkvalificerede mavefølelser. Først for nyligt kom han sig over den indædte, instinktive uvilje mod dansk litteratur, som folkeskolens og gymnasiet mange års fuldstændig håbløse danskundervisning prentede i ham med syvtommersøm. Og hvilken lykke! Eksempelvis flippede han fuldstændig sidelæns over Johannes V. Jensens dansk for ikke så længe siden. Tænk at vores sprog kan alt det! Det er da vildt, synes han. Han var tidligere tilknyttet ark books på Møllegade, og han ville gerne blive bedre til at læse poesi, som han mener kan være svært tilgængeligt lidt på samme måde som moderne dans kan være svært tilgængeligt.

Ingen kommentarer

Vær den første til at kommentere på denne artikel!

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret *

Navn *

E-mail *

Websted

Ja, I må gerne sende mig nyhedsbrevet